

2. Липчук В.В., Дудяк Р.П., Бугіль С.Я., Янишин Я.С. Маркетинг. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://pidruchniki.com/1881091150063/marketing/osnovni_tipi_strategiy_vihodu_zovnishni_rinki_harakteristika

3. Рейтинг Forbes: ТОП-10 українських експортерів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forbes.net.ua/ua/business/1410419-rejting-forbes-top-10-ukrayinskih-eksporteriv>

4. Найбільші підприємства з іноземними інвестиціями на Волині. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://konkurent.in.ua/publication/21457/najbilshi-pidpriyemstva-z-inozemnimi-investiciyami-na-volini/>

5. Види підприємств. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pidruchniki.com/1350082645328/politekonomiya/vidi_pidpriyemstv

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

*Марченко М.В., студентка, Якимчук Т.В., к.е.н., доцент
Кафедра зовнішньоекономічної діяльності
Херсонський національний технічний університет*

Проблема організації корпоративного управління на вітчизняних підприємствах є досить актуальною, так як під впливом процесів глобалізації відбувається значне поширення корпоративної форми бізнесу. Найбільш поширеною формою організації підприємницької діяльності в Україні стала акціонерна, що пояснюється її численними перевагами над іншими (можливість передавати права власності і, разом з тим, контроль над підприємством: збільшення капіталу).

Метою дослідження є визначення основних проблемних аспектів корпоративного управління на вітчизняних підприємствах та розробка методичних засад удосконалення системи корпоративних відносин.

Корпоративне управління являє собою різні механізми які тісно пов'язані між собою, а саме, економічні, соціально-психологічні, кожен з яких має особливі форми впливу на діяльність корпоративного підприємства, що відрізняє їх від інших механізмів управління [1].

Головною метою втілення корпоративного управління на підприємстві є захист інтересів всіх учасників корпоративного управління й установа балансу між основними його учасниками. Також в процесі втілення ефективності корпоративного управління вирішуються такі завдання: підвищення ефективності функціонування і збільшення капіталізації, ефективний контроль і моніторинг діяльності, поліпшення репутації та іміджу компанії, зниження ризиків, поліпшення якості управління, залучення інвесторів, підвищення мотивації учасників корпоративного процесу [3, с. 9293].

Сучасний стан корпоративного управління характеризується низьким рівнем корпоративної культури, недостатньою координацією дій органів державного управління у сфері регулювання корпоративних відносин. Невирішеною також залишається проблема дефіциту фінансових ресурсів для виробничого, технологічного і соціального розвитку промислових підприємств.

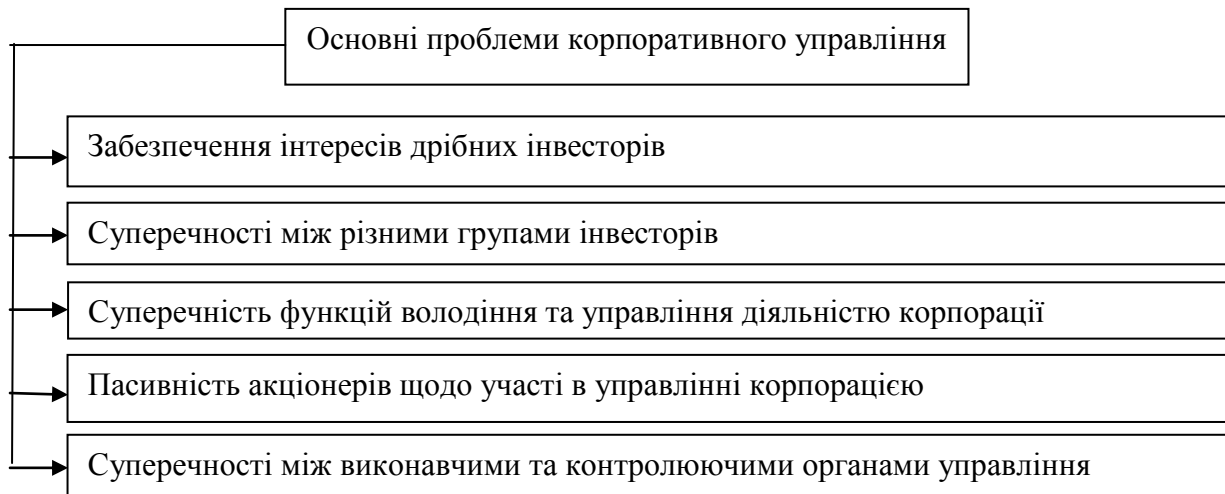

Рис. 1. Основні проблеми корпоративного управління
Джерело: розроблено автором на основі [2, с. 103].

Виникнення проблем корпоративного управління спостерігається у будь-яких організаціях, підприємствах, що співпрацює з різними соціальними групами учасників виробничого та економічного процесів. Корпоративне управління характеризується такими загальними елементами, як обґрунтованість цілей управління, відносини між різними групами учасників корпоративних відносин, забезпечення балансу інтересів учасників корпоративних відносин. Аналіз корпоративного сектору та соціально-економічних чинників ефективності корпоративного управління в економіці України засвідчив про значний вплив різної спрямованості інтересів, мотивів, стратегічних цілей корпоративних груп, задіяних у функціонуванні сучасного підприємства [2, с. 102].

В результаті проведеного дослідження встановлено, що основними тенденціями, які відбивають специфіку проблем щодо розвитку підприємств промислової галузі, в останні роки стали:

- зміна підприємств за обсягами виробництва, ефективністю роботи;
- збільшення банкрутств малопотужних підприємств і процесів зміни структури корпоративної власності на підприємствах;
- посилення процесів зміни структури корпоративної власності на підприємствах;
- збільшення обсягів виробництва на підприємствах із середньою та великою потужністю за рахунок підвищення ефективності управління, удосконалення виробництва;
- збереження недостатнього техніко-технологічного оснащення промислових підприємств.

Наявність тих чи інших проблем породжує необхідність їх вирішувати, що безпосередньо пов'язано з необхідністю розробляти і приймати певні стратегічні управлінські рішення. Для більш ефективної діяльності підприємства, необхідно, щоб між учасниками була взаємодія і вони спрямовували б усі свої зусилля на покращення діяльності підприємства та збільшення його прибутковості [4, с. 165].

Так, задля ефективного корпоративного управління доцільно запропонувати наступний алгоритм (рис. 2).

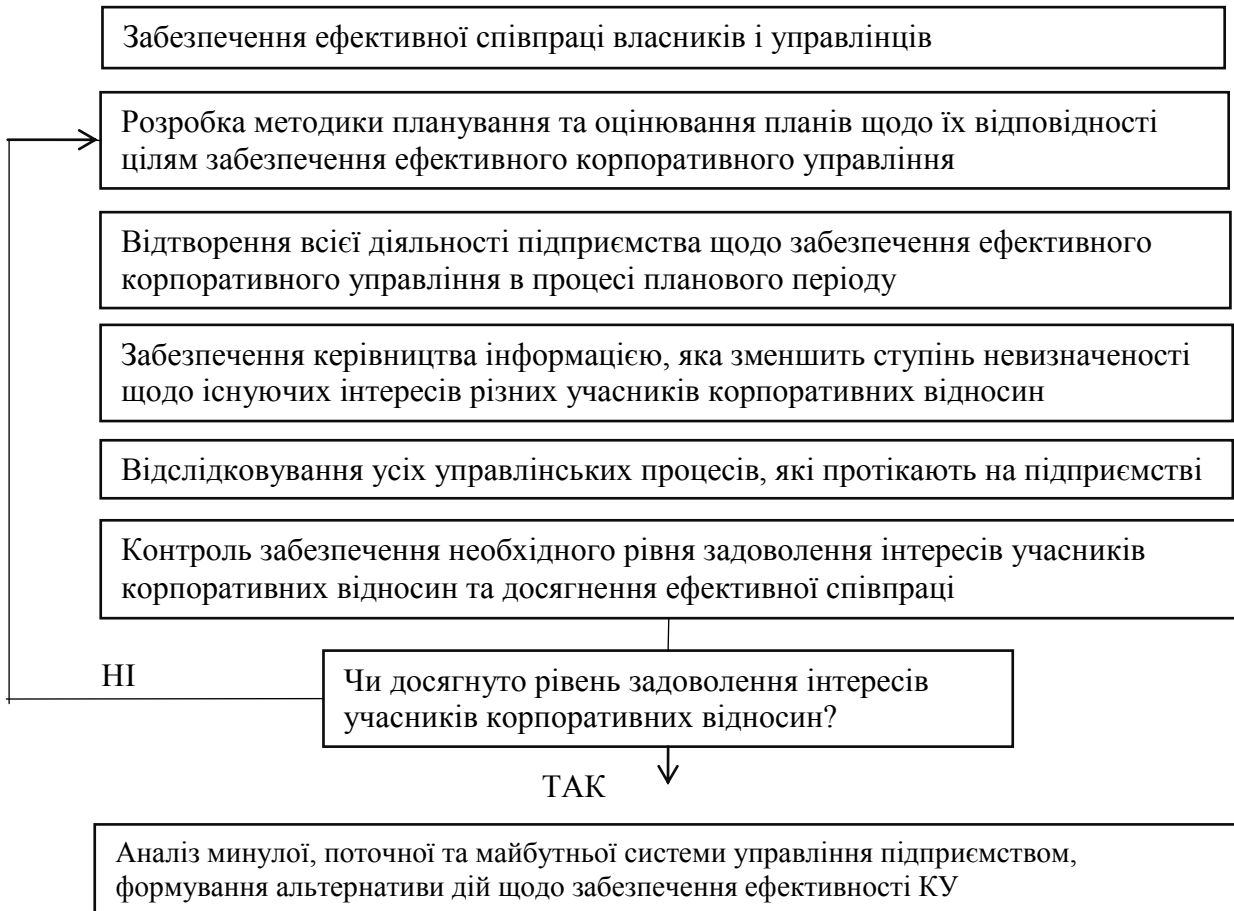

Рис. 2. Алгоритм ефективного корпоративного управління
Джерело: розроблено автором на основі [5].

Цей алгоритм буде допомагати контролювати ефективність корпоративного управління.

Ефективність корпоративного управління досягається з урахуванням інтересів всіх учасників корпоративних відносин, до яких належать власники підприємства – акціонери, наймані менеджери – правління акціонерного товариства, а також інвестори і кредитори підприємства [5].

Якщо діяльність фірми буде успішною, то це позитивно позначатиметься на нормі прибутку інвестора, який одержує частку в доході в обмін на інвестиції. Інвестори готові прийняти на себе більший ризик за умови отримання більшого прибутку. Якщо ж прибуток є неспівмірним із ризиком, то інвестування в бізнесовий проект стає не вигідним.

Отже, на основі проведених досліджень можна зробити висновок, що для корпоративного управління головне - це механізми, завдяки яким забезпечується відповідальна, прозора корпоративна поведінка. Необхідність в корпоративному управлінні виникає у зв'язку з обмеженими можливостями використання ринкових методів при встановленні зв'язків між діями менеджера, та їх оплатою.

Напрямами покращення корпоративного управління на промислових підприємствах в Україні є: удосконалення системи захисту прав та інтересів акціонерів та забезпечення рівноправності акціонерів; удосконалення системи розкриття інформації та забезпечення прозорості діяльності; розмежування повноважень між органами управління товариства; урахування законних інтересів зацікавлених осіб; формування та розвиток культури корпоративного управління.

Література:

- 1.Вакульчик О.М. Корпоративне управління: економіко-аналітичний аспект / О.М. Вакульчик. - Дніпропетровськ: Пороги, 2008. – С. 257.
- 2.Бандилет А. Стан і перспективи розвитку корпоративних структур власності / А. Бандилет // Економіка України. – 2016. – № 11. – С.136.
- 3.Отенко І.П. Аналіз факторів якості корпоративного управління промислових підприємств /І.П. Отенко, Л.О. Мозгова // Економіка: проблеми теорії та практики: збірник наукових праць. - Випуск: 252 В 6 т. Том II. – Дніпропетровськ: ДНУ. – 2009. – С. 400.
4. Герасимчук З.В., Вахович І.М. Фінансовий менеджмент. – Луцьк: 2009. – С. 515.
5. Корпоративне управління підприємством як фактор його розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://library.if.ua/book/92/6405.html>

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

*Сирота В.В., студентка, Наумова Л.М., д.е.н., професор
Кафедра зовнішньоекономічної діяльності,
Херсонський національний технічний університет*

Інноваційна діяльність на підприємстві відіграє особливу роль., адже являє собою комплексний процес створення, використання і розповсюдження нововведень з метою отримання конкурентних переваг та збільшення прибутковості виробництва. Успішне функціонування підприємства неможливе без інноваційної діяльності, адже вона дозволяє робити своєчасні ефективні заходи з оновлення асортиментного ряду, удосконалення якісних показників продукції, модернізації і розширення виробництва, освоєння нових напрямів і сфер діяльності, а також здійснення заходів, спрямованих на вдосконалення внутрішньо фірмових параметрів функціонування підприємства. Планування в інноваційному менеджменті полягає в обґрунтуванні основних напрямів і пропорцій інноваційної діяльності відповідно до прийнятих прогнозів і цілей розвитку, можливостей ресурсного забезпечення, інноваційного потенціалу організації, попиту на ринку. Вона охоплює весь комплекс заходів як з розробки планових завдань в інноваційному процесі, так і з впровадження їх у практику. В процесі планових розрахунків забезпечується деталізація цілей інноваційної діяльності, доведення їх до окремих структурних підрозділів і виконавців, визначення складу необхідних ресурсів, узгодження черговості та строків реалізації проектів, програм і окремих робіт, установлених на певний період.

Планування інноваційної діяльності підприємств є актуальною проблемою сьогодення з огляду на її визначальну роль у забезпеченні функціонування та стабільного розвитку. Інноваційна діяльність, спрямована на розроблення чи вдосконалення продукції підприємства, є за своєю сутністю інвестиційним проектом, який на початку потребує вкладення коштів, що повертаються під час реалізації продукції.

Планування інновацій розглядається як проміжний етап між плануванням стратегії і детальним плануванням інвестицій. Під інноваціями розуміють нововведення у різних сферах діяльності підприємства. Інновації - це реалізовані ідеї, які поділяють на дві великі групи: а) ті, що вводяться на ринок і приносять покупцям вигоди, за які вони готові заплатити; б) ті, що змінюють підприємство зсередини, підвищують ефективність виробництва [1].

Необхідність планування інновацій і посилення його ролі в забезпеченні конкурентоспроможності організації в сучасних умовах пов'язані з розширенням масштабів і ускладненням інноваційних проектів; багаторівністю та ймовірним